

391L0671

Nr L 373/26

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

31.12.91

RÅDETS DIREKTIV

av den 16 december 1991

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om obligatorisk användning av bilbälten i fordon som väger mindre än 3,5 ton

(91/671/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 75 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Det finns stora skillnader mellan medlemsstaternas nationella lagstiftning om obligatorisk användning av bilbälten. Det är därför nödvändigt med en harmonisering.

För att garantera större säkerhet bör skyldigheten att använda bilbälten harmoniseras för fordon som väger mindre än 3,5 ton.

Direktiv 76/115/EEG⁽⁴⁾ och 77/541/EEG⁽⁵⁾ gäller de tekniska krav som motorfordon måste uppfylla i fråga om bilbälten, men inte användningen av bilbälten.

⁽¹⁾ EGT nr C 298, 23.11.1988, s. 8 och EGT nr C 308, 8.12.1990, s. 11.

⁽²⁾ EGT nr C 96, 17.4.1989, s. 220 och EGT nr C 240, 16.9.1991, s. 74.

⁽³⁾ EGT nr C 159, 26.6.1989, s. 52 och EGT nr C 159, 17.6.1991, s. 56.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 76/115/EEG av den 18 december 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förankring av bilbälten i motorfordon (EGT nr L 24, 30.1.1976, s. 6), senast ändrat genom direktiv 90/629/EEG (EGT nr L 341, 6.12.1990, s. 14).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 77/541/EEG av den 28 juni 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bilbälten och fasthållningsanordningar i motorfordon (EGT nr L 220, 29.8.1977, s. 95), senast ändrat genom direktiv 90/628/EEG (EGT nr L 341, 6.12.1990, s. 1).

Vid ett sammanträde i rådet åtog sig rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, i en resolution av den 19 december 1984⁽⁶⁾, att säkerställa snabba beslut om trafiksäkerhetsåtgärder och uppmanade kommissionen att lämna förslag till åtgärder.

Europaparlamentet har i resolutioner om trafiksäkerhet⁽⁷⁾ rekommenderat att det bör vara obligatoriskt att använda bilbälte för samtliga passagerare, inklusive barn, på samtliga vägar och i alla säten i passagerarfordon (dock inte i kollektivtrafikfordon).

Det bör införas bestämmelser om obligatorisk användning av fasthållningsanordningar för barn i säten försedda med bilbälten.

I avvaktan på harmoniserade gemenskapsstandarder för fasthållningsanordningar för barn skall de standarder som motsvarar en medlemsstats nationella krav erkännas i de andra medlemsstaterna.

Studier har också visat att passagerare utan bälte löper nästan lika stor risk i baksätet som i framsätet och att baksätesspassagerare utan bälte ökar skaderisken för framsätesspassagerarna. Antalet dödsfall och skador skulle sålunda kunna minskas ytterligare om det blev obligatoriskt att använda bilbälte i baksätet.

Datum för ikraftträdandet av de åtgärder som anges i detta direktiv bör väljas så att det finns tillräckligt med tid för att utarbeta de nödvändiga genomförandebestämmelserna, särskilt i de medlemsstater där det ännu inte finns några bestämmelser på detta område.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv gäller för samtliga motorfordon som hör till kategori M1, M2 (med undantag för baksäten

⁽⁶⁾ EGT nr C 341, 21.12.1984, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr C 104, 16.4.1984, s. 38 och EGT nr C 68, 24.3.1986, s. 35.

och fordon med en totalvikt på mer än 3,5 ton samt för dem som har särskilt konstruerade platser för stående passagerare) eller N1 (med undantag för baksäten), enligt definitionerna i bilaga 1 till direktiv 70/156/EEG⁽¹⁾, som är avsedda att användas på väg, som har minst fyra hjul och som är konstruerade för en högsta hastighet som överstiger 25 km/h.

2. I detta direktiv har följande beteckningar den betydelse som här anges:

1. *Bilbälte* eller *bälte*: en anordning av band med ett låsbeslag, justeringsanordningar och fästen som kan förankras i ett motordrivet fordon och som är avsedd att minska risken för skador på den som är fastspänd i händelse av kollision eller kraftig inbromsning genom att begränsa kroppens rörelsemöjligheter. En sådan anordning kallas i allmänhet *bältesenhet*, vilket är en term som även omfattar eventuella anordningar för energiupptagning eller upprullning av bältet.
2. *Fasthållningsanordning*: en anordning som består av ett säte, som är fastsatt i fordonets uppbyggnad på lämpligt sätt, och ett bilbälte som har minst en fästpunkt i sätets uppbyggnad.
3. *Säte*: en anordning, komplett med klädsel, oavsett om den ingår som en del av fordonets uppbyggnad eller inte, avsedd som sittplats för en vuxen person. Termen täcker såväl ett enkelt säte som den del av ett odelat säte, som är avsedd som sittplats för en person.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall se till att förare och passagerare, som färdas i de fordon som avses i artikel 1, använder bilbälten eller är fastspända med en godkänd fasthållningsanordning om de använda sätena är försedda med sådan utrustning. Baksätespassagerare skall i första hand använda de säten som har sådana bälten eller anordningar.

Medlemsstaterna skall se till att barn under 12 år med en kroppslängd under 150 cm, vilka färdas i bältesförsedda säten i sådana fordon, är fastspända med en godkänd fasthållningsanordning som passar till barnets längd och vikt. Sådana säten skall användas i första hand.

Om en sådan anordning har godkänts av en behörig myndighet i en medlemsstat skall det vara tillåtet att använda den också i de övriga medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (EGT nr L 42, 23.2.1970, s. 1), senast ändrat genom direktiv 87/403/EEG (EGT nr L 220, 8.8.1987, s. 44).

Artikel 3

Bestämmelserna i detta direktiv skall också gälla för förare och passagerare i fordon som används på väg inom gemenskapen och som är registrerade i ett tredje land.

Artikel 4

1. Trots bestämmelserna i artikel 2 andra stycket får medlemsstaterna inom sitt territorium tillåta att barn, som fyllt tre år och som använder sätena i de fordon som avses i artikel 1, spänns fast med bilbälten eller andra fasthållningsanordningar som är godkända för vuxna.
2. Medlemsstaterna skall dessutom inom sitt territorium och i enlighet med villkoren i sin nationella lagstiftning tillåta att barn under tre år som använder baksätena inte är fastspända med en fasthållningsanordning som är avpassad för deras längd och vikt om barnen färdas i ett fordon som saknar en sådan anordning.

Artikel 5

Skyldigheterna i artikel 2 gäller inte personer som enligt intyg av behöriga myndigheter har beviljats undantag av starka medicinska skäl. Ett läkarintyg av en behörig myndighet i en medlemsstat skall gälla i alla andra medlemsstater. Giltighetstiden skall anges i intyget, och intyget skall på begäran visas upp för den som har rätt att kontrollera det enligt de bestämmelser om detta som gäller i varje medlemsstat. Följande symbol skall finnas på intyget:

Artikel 6

Medlemsstaterna får med kommissionens samtycke bevilja andra undantag än de som anges i artikel 5 för att

- ta hänsyn till särskilda fysiska förhållanden eller särskilda omständigheter av begränsad varaktighet,
- göra det möjligt att effektivt fullgöra vissa yrkesmässiga funktioner,
- säkerställa att polis, säkerhetstjänster eller räddningstjänster kan utföra sitt arbete på ett tillfredsställande sätt.

Artikel 7

Senast den 1 augusti 1994 skall kommissionen överlämna en rapport om genomförandet av detta direktiv. Syftet med rapporten skall vara att fastställa huruvida strängare säkerhetsåtgärder och ytterligare harmonisering behövs eller inte. Vid behov skall rapporten åtföljas av

förslag till åtgärder. Rådet skall så snart som möjligt med kvalificerad majoritet fatta beslut om de åtgärder som föreslås.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall efter samråd med kommissionen sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 1 januari 1993. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter för hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 1991.

På rådets vägnar

H. MAIJ-WEGGEN

Ordförande